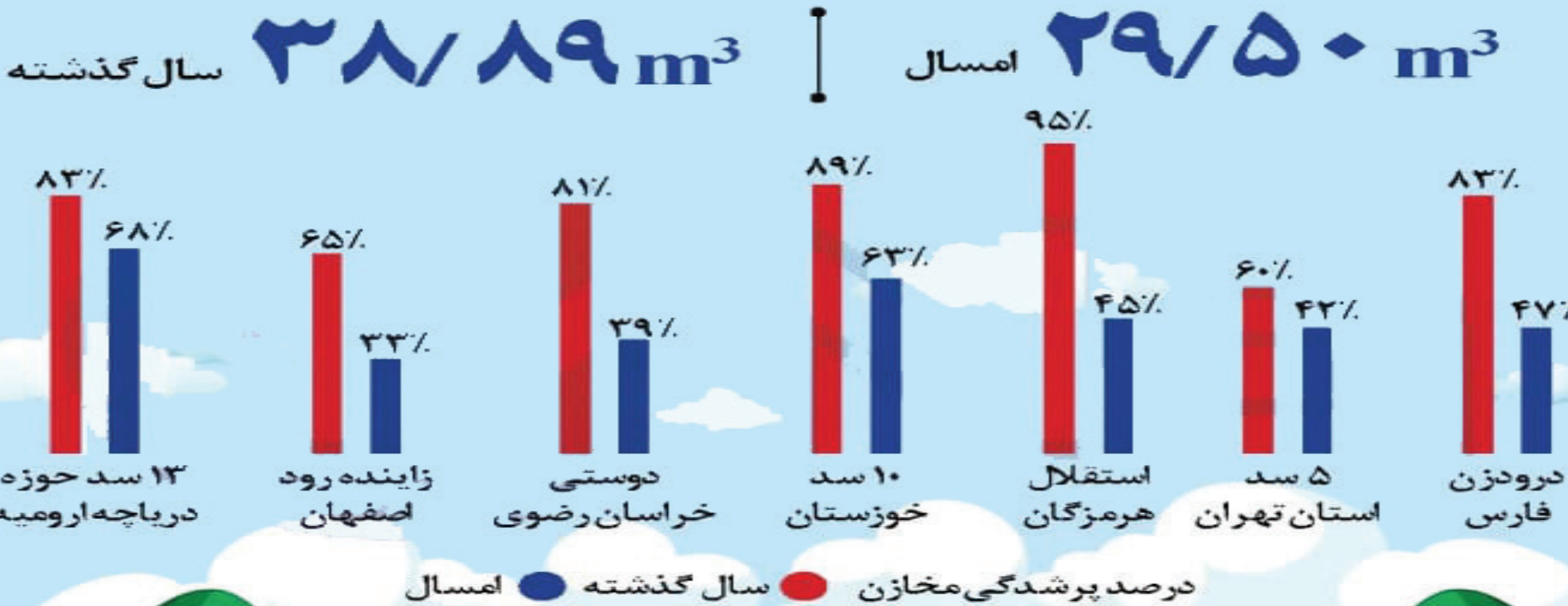

آخرین وضعیت ذخیره آب سدهای کشور

ظرفیت کل مخازن سدهای کشور ۵۰.۵ میلیارد متر مکعب و درصد پرشدگی سدها تا اردیبهشت ۱۴۰۰، ۵۸ درصد بوده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۲۶ درصد کاهش یافته است. مجموع ذخایر آبی سدهای استان اصفهان از مهر ۹۹ تا خرداد ۱۴۰۰، ۵۲۷ میلیون متر مکعب است که نسبت به سال گذشته ۲۶ درصد و در بلندمدت ۵۰ درصد کاهش دارد. ذخیره سد مخزنی زاینده رود از ابتدای سال آبی (مهر ماه ۱۳۹۹) تا چهارم خرداد ۱۴۰۰ به ۴۳۸ میلیون متر مکعب رسید که در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته (۶۲۳ میلیون متر مکعب)، حجم آب پشت سد امسال ۳۰ درصد و در مقایسه با بلندمدت (۵۰ ساله) ۵۵ درصد کاهش یافته است.

حجم آب سدهای مخزنی کشور (میلیارد متر مکعب)

مجموع ذخایر آبی سدهای استان اصفهان (میلیارد متر مکعب)

۷۱۲ m³

مدت مشابه سال گذشته

۵۰ درصد

کاهش ذخیره آب سدهای استان در مقایسه با بلندمدت

۵۲۷ m³

از ابتدای سال آبی (مهر ماه ۱۳۹۹) تا ابتدای خرداد ۱۴۰۰

۲۶ درصد

کاهش ذخیره آب سدهای استان نسبت به سال گذشته

منبع: وزارت کشور

گزارش

موتورسواری و خوانندگی زنان و شادی بی دردسر بعد از این هم خواهد بود؟

شادی و آزادی اجتماعی پسا انتخاباتی در ابهام

مردم تشنه شادی های بی دردسرند

به تصویر کشیدن زنان موتورسوار، که یکی از کاندیداها را تبلیغ می کردند یا تک خوانی یک زن در ستاد یکی دیگر از نامزدهای ریاست جمهوری، اتفاقی است که تا پیش از این در این ۴ دهه دیده نمی شد؛ اما اینکه در ایام انتخابات به این شکل چمین تبلیغی در شبکه های اجتماعی و... به نمایش گذاشته شده به چه معناست؟ آیا بعد از جریان انتخابات نیز شاهد چنین چیزهایی خواهیم بود یا اینکه تخلف است و... باز هم باید منتظر ماند تا شاید وقتی دیگر؟ در ستادهای اصولگرایان در این روزها بساط آهنگ و حرکات موزون نیز به راه بود... آیا می توان از این پس نیز صحنه هایی پرنرزی از مردم و شادی بی دردسر آنها را دید. آنچه به نظر می آید از این پس برگردن دولت آینده خواهد بود نخست شفاف سازی در ارتباط با برخی مطالب یا مسائلی است که در حوزه فرهنگی و اجتماعی و آزادی های مدنی مطرح شده است. قطعاً دولت باید برای مردم و نه بر خلاف میل آنها در راستای این مقوله ها گام بردارد. از سویی دیگر اما این پرسش نیز مطرح است که آیا اتفاقات خوبی، که البته در برخی تبلیغات انتخاباتی و ستادها؛ از موتورسواران زن گرفته تا بزم و موسیقی، تا حضور زنان در عرصه های هنری که کمتر شاهدش بوده ایم ولی در ایام انتخابات ظاهراً آزاد شده بود نیز در دولت آینده خواهد بود؟ آیا مردم می توانند نه تنها از محدودیت های بیشتر آزادی های اجتماعی نهراسند؛ بلکه منتظر گشایش این فضا نیز باشند؟

این افراد شده است، برخورد با نقد دولت تا چه میزان آزاد است یا این بار دولت نیز باید مانند برخی بخش ها از نقد شدن دور باشد و مصون؟
اتفاقات در برخی ستادها
 در این میان بحث زنان و آینده شان نیز با هزاران پرسش مواجه است. آیا اشاره ها به مثلاً زنان خانه دار یا لایحه صیانت از حقوق زنان کفایت می کند؟ اینکه گفته شود: «آیا حضور زنان در ورزشگاه مسابقات آقایان، مشکلی را از خود خانم ها حل می کند؟» به معنای این است که مشکلات اولیه باعث نفی حقوق و مطالبات زنان در عرصه های مختلف دیگر خواهد شد؛ زنان همیشه در ایام انتخاباتی موضوعی جذاب برای کاندیداها می شوند. در تبلیغات انتخاباتی و پوسته های هر دو جریان اصولگرا و اصلاح طلب نیز نقش عمده ای بازی می کنند. در این میان

برخی حرف ها زده شد، برخی وعده ها داده شد و برخی برنامه ها و وعده ها نیز بیشتر باعث نگرانی مردم شد. موضوع اینترنت عمومی و تخصصی و تفاوت قائل شدن این دو با هم که در جریان مناظرات به آن اشاره شد هنوز برای بسیاری جای سوال دارد که آیا قرار است این موضوع باعث ایجاد محدودیت ها شود یا دامن زدن بیشتر به فاصله های طبقاتی؟ بحث مدیریت شبکه های مجازی چگونه؟ بحث شبکه ملی اطلاعات نیز همین طور. قرار است این مطلب به کجا ختم شود؛ موضوعی که کسی در مورد آن پاسخی نداده است. نگاه دولت آینده در حوزه فرهنگ تا چه میزان با دیدی روشن و باز همراه خواهد بود؟ حضور یا همراهی برخی چهره های تند و رادیکال در برخی ستادهای انتخاباتی و البته دیدارهای نامزدها با آنها باعث ایجاد نگرانی هایی در این امر با توجه به پیشینه

پنهان کردن دغدغه های زنان، فرهنگ، آزادی بیان و... در پشت مقوله مشکلات معیشتی بوده است. عده ای با تکرار این موضوع که دغدغه مردم امروز ما مشکلات اقتصادی و فقر و معیشت است، از این می گفتند که چون اولویت این است پس چیزهای دیگر شاید فعلاً برای مردم مهم نباشد؛ اما این نگاه قطعاً خواست ملت نیست. مشکل مردم می تواند هم معیشت باشد، هم موضوع زنان و استادبوم، هم می تواند غم نان باشد و هم اشتیاق به وجود جوی آزاد و شاد برای زندگی، هم می تواند تورم باشد و هم میل به فضای فرهنگی بهتر و بیشتر، هم می تواند نبود مسکن و بیکاری باشد، هم نیاز به جامعه ای با وجود گردش آزاد اطلاعات و شبکه های اجتماعی مناسب، هم ازدواج جوانان باشد و هم داشتن رسانه های مستقل. در روزهای مبارزه های انتخاباتی،

آرمان ملی - امید کاجیان: انتخابات ایران با همه اما و اگرهایش به پایان رسید. تعبیر مختلفی از چهار سال پیش رو می شود. عده ای بسیار نگران از سرنوشت آینده و اینکه چه اتفاقاتی قرار است در حوزه های مختلف اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رخ دهد. گروهی نیز بر این عقیده اند که قرار نیست فرق زیادی متوجه ملت باشد؛ بنابراین نه نگرانند و نه امیدوار. از سویی عده ای هم می گویند برخلاف تصورات چه بسا با وجود مذاکرات برجامی و اینکه دولت فعلی فشارهای داخلی کمتری را پیش روی خود خواهد داشت، شاید بشود چشم به روزهای روشن تر دوخت. در این راستا عده ای هم بی تفاوت، عده ای نیز مملو از هراس و عده ای هم دل به آینده بسته اند و منتظر. هر چه هست اینکه چهار سال جدید روی همه ماست و نتیجه این چهار سال برای هیچ کس معلوم نیست. خیلی ها به دنبال تغییرند. خیلی ها به دنبال اینکه وضع از اینی که هست، بدتر نشود. در چنین شرایطی اما وقایع چند هفته اخیر و سیاست گذاری های صورت گرفته و بعضاً اظهار نظرهایی برخی در پشت تریبون ها این سوال را مطرح ساخته که آیا در کنار مشکلات اقتصادی ممکن است با فشار و تنگنایی مضاعف در عرصه های اجتماعی روبرو شویم؟ در اظهارات انتخاباتی کاندیداها دو چیز با یکدیگر در هم آمیخته شده بود؛ نکته ای که شاید گروهی را نگران از آینده این فضای اجتماعی کند. یکی از آنها